

FOR TANKE OG TRU
Kakepynt, tokt og
bibelvers.

9

DETTE VAR VI MED PÅ
Fire trivelege festsider
i hagen.

10

FOR TANKE OG TRU
Korleis fer vi åt ved
dåp?

6

MØTE MED MENNESKE
Konfirmantar og eldre
har det kjekt.

32

Kyrkjebladet

nr.1 Kyrkjeblad for Gloppen februar 2014 Årgang 44

Tema:

Dåp

Innhold**STOR TAKK FOR TAKKEFEST**

Vereide sokneråd vil takke alle som hjelpte til med å gjøre Takkefest for Olaf Sigurd Gundersen til eit vel-lukka arrangement. Alle som kom, alle som hadde innslag, alle som gav kake eller ordna med mat elles, alle som tala og song og dansa, fryda seg, blei glade eller oppbygde skal ha stor takk!

ÅRSMØTE/SOKNEMØTE**FOR VEREIDE SOKN**

Søndag 2. mars etter gudstenesta Sandane kyrkje.

- Vanlege årsmøtesaker som årsmelding og rekneskap.
- Godkjenning av innføring av ny salmebok
- Ny ordning for gravferd
- Siste nytt og tankar framover

Dette er viktige saker. Møt fram, bli orientert, og sei di meining.
Alle velkomne!

Vereide sokneråd

**SØKJARAR TIL SOKNEPREST-
STILLINGA I VEREIDE OG
GIMMESTAD**

Søknadsfristen er ute, og her er namna på dei som har søkt:

Narve Braut,
prostiprest i Hallingdal, 66 år
Per Inge Haugen,
bispekontoret i Møre, 61 år

Vidar Bjøtveit,
Jølster, 41 år
Bjørnulv Tveit Benestad,
feltprøst, 26 år

Bispedømerådet skal tilsetje i mars, etter at sokneråda har gjort sine prioriteringar.

TAKK FOR MINNEGÅVE!

Kyrkjebladet takkar så mykje for minnegåve på kr. 6030,- som vart gjeven ved Leif Bjørkeland si båre! Vi synest skikken med minnegåve er fin, men det var svært overraskande og kjekt at nokon tenkte på bladet vårt i eit slikt høve!

-Du har sett *Gloppen* på kartet, sa ordførar Anders Ryssdal og overrekte gāve frā kommunen, ei bok om Ryssdalshornet. -Men du har fått eit heilt fjell oppkalla etter deg, repliserte Gundersen. Les meir om takkefest for Gundersen på side 10-13.

FOR TANKEN OG TRUA

Andakt: Magisk fribillett eller tradisjonsrik tvangstrøye	s. 3
Leiarartikel: Dåpsforeldre sitt frie val	s. 5
"Så gjer vi så når til kyrkle vi går" når det er dåp	s. 6
Min salme	s. 23

DETTE VAR VI MED PÅ

Å måle Kristus for folket. Takkefest for Olaf Sigurd Gundersen	s. 10 -13
Stor takk til presten Olaf Sigurd Gundersen frā Hyen kyrkjelyd	s. 17
Sosialt og kjekt møte mellom ungdom og eldre	s. 18
Og lyset skein i mørkret. - Lysmesse i Gimmestad	s. 21
Stallmesse på Fjordhestgarden	s. 22

TING SKAL SKJE

Nytt om Kyrkjebladet	s. 4
Babysong i Sandane kyrkje	s. 8

OM, AV OG FOR BARN

Barnesider	s. 14 -15
------------	-----------

ANDRE SKRIV

Spaltisten: Sterke armar, tokt og eit bibelvers	s. 9
---	------

Framsida er levert av Ronny Solheim, som tok bildet i trillingdåpen i Vereide 13. oktober 2012. Trillingane heiter Nora, Iben og Luca. Mora er vereidar og heiter Unni Tveit, og farene er Bjørn Skarbøvik. Vi har fått lov å bruke bildet, som også skal illustrere dåp i jubileumsboka for Vereide kyrkje.

Andreas Tjomsland: Eg er no lærar på Nordstranda skule etter 5 flotte år ved Hyen skule, er gift med Yngvild og har to livlege barn. Folkehøgskulen trekte meg hit, gode vene, kollegaer og elevar fekk meg til å bli her, og no har vi slått rot på Apalset.

Magisk fribillett eller tradisjonsrik tvangstrøye?

Då steig Jesus fram og tala til dei: «Eg har fått all makt i himmelen og på jorda. Gå difor og gjer alle folkeslag til læresveinar: Døyp dei til namnet åt Faderen og Sonen og Den heilage ande og lær dei å halda alt det som eg har bode dykk. Og sjå, eg er med dykk alle dagar så lenge verda står.»

Vi kjenner desse avskjedsorda til Meisteren, har hørt dei mange gonger før. Dei hører liksom heime i denne situasjonen. Det hikstande, 3 månader gamle barnet er på veg mot eit kar med lunka vatn. Skjelvande prestehender auser så vatnet tre gonger over ungen, som ikkje heilt forstår kvifor ho er midtpunkt i dag. Bunadskledd onklar blitzar vilt frå dei fremste radene, så gjallar dåps-salmen frå dei trufaste benkeslitarane midt i kyrkjerommet, og den vesle roar seg i armane til mor. Ei flott og høgtideleg markering av at eit nytt liv har starta.

I vårt distrikt står dåpen framleis sterkt. 91 prosent av 2012-årskullet i Sogn og Fjordane blei døypt, mot om lag 60 prosent på landsbasis. Kanskje skuldast det mest tradisjonar og gamal vane, men eg vel å tru at foreldre av i dag faktisk tek medvitne val for ungane sine. Når ein tek med ungane til dåpen lovar ein at ungen skal «tilhøre den krossfeste og oppstadne Kristus og tru på han». Store og forpliktande ord for ein liten kropp.

«Altfor store ord», vil mange seie. «Det går ikkje an å bestemme for barna på den måten! Vent i 15 år, så kan dei avgjere sjølv kva dei vil tru på.» Prinsippet er kanskje forståeleg, men det ber heilt gale av stad. Tenk på alle dei vala foreldre uansett må ta for ungane: Kva skal dei ha på seg i regnveret, kva skal dei få ete, kva skal dei få sjå på TV, korleis skal dei oppføre seg i møte med andre folk.

Dersom foreldra let desse sakene vere berre opp til barna sjølv, vil dei fleste mine at dei sviktar som foreldre. For dei av oss som trur eller skulle ønske vi klarte å tru at Jesus er Guds son og det beste og klokaste mennesket som har levd, så er det ikkje rart om vi ønsker at barna skal bli kjende med han så tidleg som mogleg. Kvifor skal foreldre kunne stake ut ein kurs for barna på alle andre felt i livet, men ikkje på det aller viktigaste?

Men kva er så dette raske badet, dette ritualet som har splitta kristne kyrkjer, men som likevel sameiner alle som vil følgje i Jesu fotspor? Kva er det med dette vatnet, er det ikkje same H2O som vi finn i krana heime?

Johannes døyparen, han med kamelhårskappa og grashoppeditten, sa til dei han døypte i Jordanelva (Joh. 1.26): «Eg døyper med vatn. Men midt imellom dykk står ein som de ikkje kjenner, han som kjem etter meg, han som eg ikkje er verdig å løysa skoreima til.» Denne høgrøysta, bustete villmarkingen fortel oss at dåpen inneber så mykje meir enn berre denne skvetten med vatn! Sjølv Skaparen av alt er midt mellom oss! Kor mykje spennande vi går giipp av dersom vi ikkje held kontakten med han som forstår oss best, han som vi er døypte til å høre til.

Dåpen er ikkje noko magisk quick-fix som gjer at du berre kan halde deg unna kyrkjerommet til nokon ber deg inn att i eikekiste. Dåpen er ein inngangsbillett til eit rikt og spennande liv med han som betalte nettopp denne biletten med sitt eige liv. Dåpen er ein invitasjon til verdas største fest, men som med alle invitasjonar må ein takke ja for å vere med. Det valet er det du som har, sjølv om foreldra dine ikkje spurde deg då dei lova at du skulle tilhøre Kris-tus. Eg anbefaler å takke ja, kvar einaste dag!

Utgjevingsplan for 2014

Fleire endringar i Kyrkjebladet

Dei fleste har kanskje sett at framsida er forandra. Redaksjonen hadde ein kursdag for å lære meir og for å diskutere framtida og bladet. Der var mellom anna framsida opp til vurdering, og ein del idear blei kasta fram. Designaren gjekk heim med impulsane, og kom med framlegg om den nye forma du ser her. På denne måten kan vi lettare bruke bilde både med høgformat og breiddeformat. Redaksjonen har dessutan lagt ein plan for alle framsidene heile året, og vil bruke ressursar på å få fram gode bilde.

Har du eit gammalt fotografi?

Når vi kjem til nummer 4, er temaet 200 år for grunnlova. Her ynskjer vi eit gammalt fotografi med lokal tilknyting. Vi reknar ikkje med at nokon kan skaffe foto frå 1814. Men det har vore feira 17. mai i våre bygder länge, og kanskje nokon har eit skarpt foto frå ei feiring før 1940? Eller kanskje 1905? Vi tek imot innspel, og det kan hende det blir ei påskjøning for det bildet vi brukar.

Har du stoff til bladet?

Vi tek med opplysningar om utgåvane resten av året. Dei som av og til har stoff som dei vil ha inn i bladet, kan no sjå både innleveringsfrist og dato for utdeling av bladet, så ser du om det passar med stoffet ditt.

Det kan bli endringar

Vi garanterer ikkje at planen blir følgd 100%. Det kan bli endringar både i

innhald og i sidetal. Får vi mykje stoff om eit tema, kan vi auke sidetalet, og får vi dårleg råd (men det trur vi ikkje!) kan vi bli nøydde til å redusere sidetalet i dei siste nummera. Men stoffrist og utgjevingsdato vil vi slåst mykje for å halde på.

Ny sidedisponering

Vi har hatt preikeliste og adresser til dei tilsette på side 2. No blir det samla på nest siste side. Det blir like lett å finne, og det kjem saman med anna "listestoff" som namn på døpte, vigde og gravlagde. Det blir neppe endringar kvart år. Ein kan heller vurdere det slik at vi har vore i ein prosess over eit par år med å gå over frå det gamle formatet til dette nye.

Kursdag

Redaksjonen laga seg ein kursdag ein laurdag før jul. Vi bad med oss nokre av dei som skriv for oss av og til, og vi fekk hjelpe av profesjonelle. Dagen såg om lag slik ut: Redaktøren hadde samla fleire kyrkjeblad frå ulike deler av landet, og viste døme på måtar å lage blad på, tekst, bilde og layout. På den måten var det meiningsa å "varme opp redaksjonsmuskulaturen" og få tanken inn på rette sporet. "Slik gjer andre det" var overskrift over denne første økta. Så kom ei meir proff avdeling, med besok av journalist og redaktør Jarle Varpe. Han hadde budd seg godt, mellom anna ved å lese gjennom store deler av siste årgangen av bladet vårt, og han gjorde det tydeleg at vi har eit "forbetringspotensiale". Slik gjer fagfolk det" kunne det stå over denne økta.

Etter ein feit lunsj måtte vi sjølve gjere

utviklingsarbeid, leia av designaren som var på besök for høve. Er vi heldige, kjem noko av det vi hadde føre denne dagen til syne i eit stadig betre kyrkjeblad. "Slik vil vi gjere det" kunne vere overskrifta over denne siste økta.

Skifte av kasserar

Inger Almenning har ført rekneskapen for Kyrkjebladet i nokre år. No har ho sagt frå at vi bør finne ein ny, for ho ynskjer avløsing. Redaksjonen takkar for god, presis og gratis innsats! Redaksjonen har valt seg ei økonominemnd. Det er Anders Rinde og Jostein Flølo. Vi ynskjer nemnda lukke til med arbeidet. Du finn adressene i adresselista lengst bak i bladet.

Jostein Flølo er ny kasserar for Kyrkjebladet.

	Nr. 2	Nr. 3	Nr. 4	Nr. 5	Nr. 6	Nr. 7
Redaksjonsmøte	19. februar	5. mars	30. april	20. august	1. oktober	5. november
Stoffrist	1. mars	22. mars	16. mai	5. september	10. oktober	22. november
Utsending	12. mars	9. april	4. juni	24. september	29. oktober	10. desember
Tema	Fasteaksjon Misjon	Pasjon Påske	200 år siden 1814	Ungdom +nye medarb.	Gudsteneste Salmar/Liturgi	Adventstid
Sidetal	24	36	36	24	36	40

Sigurd Vengen

Fungerande sokneprest i Vereide og Gimmedstad

Dåpsforeldre sitt frie val

Det vert ofte nok observert ein negativ tendens i kyrkja si oppslutning, og ein treng ikkje vere profet for å sjå at det kan komme til å bli verre for dei store folkekyrkjene i Vest-Europa. Ein religionssosiologisk prognose i Sverige skal ha konkludert med at om 20 år er det ingen som feirar gudsteneste lenger, og Svenska kyrkan har 50% fleire tilsette (!). Men framleis er tala for dåp nokså stabile her hos oss. Dei aller fleste foreldre vel å døype borna sine. Det er grunn til å glede seg over det, og det er grunn til å glede seg over at dåp er noko som foreldre vel fritt, utan utdigt press. Det kan sjølv sagt vere trist for ei bestemor eller ein bestefar om barnebarnet ikkje blir bore til dåpen, men det er ingen skandale. Vi kan greie å leve med det, og vi kan kjenne kor godt og rett det er å gje kvarandre fridom.

Foreldre må velje, også for barnet sitt, og kan ikkje la vere! Det blir av og til snakka som om foreldre kan vere nøytrale. Nyleg hevda Jens Brun-Pedersen, pressesjef i Human-Etisk Forbund: "Barn er, som kjent, født uten livssynstillhøighet. De fortjener å være i stand til å kunne foreta et selvstendig livssynsvalg når tiden er moden." (VL 22.01.14), men også at foreldre bør påverke barn "verdimessig. Vi bør lære dem om riktig og galt, om gjensidighet, medmenneskelighet, ærlighet, om solidaritet osv." Ein slik tankegang er ulogisk, og ein annan profilert HEF-ar, Morten Andreas Horn, har markert si usemjø. "Foreldrene påvirker barnas livssyn - enten de vil det eller ei, enten de er klar over det eller ei, enten de vedkjenner seg det eller ikke. Det er patetisk å høre liberalt innstilte foreldre skyte av at de lar barna "velge sin egen vei", når man vet hvor enormt kraftig påvirkningen fra foreldrene er."

Har du busett deg her i Gloppen og blir forelder her, ja, då er det nokså sannsynleg at barnet ditt kjem til å snakke ei eller anna utgåve av gloppemålet, og blir påverka av landskap og kultur og veremåte. Barn kan nettopp ikkje velje sjølve, men må følgje foreldra sine val. Å få ansvar for born utfordrar til å oppdage og tenkje gjennom eiga tru, livssyn og livsførsel. Barn vil aldri kunne nøye seg med orientering og informasjon, men spør alltid: Kva synest du, mamma? Kva går du for, pappa? Kva trur du?

Når foreldre vel dåp, - helst etter å ha tenkt seg om og samtal om det -, er det viktig å ikkje redusere seg sjølv til ein

tilskodar. Det gjeld både på dåpsdagen og dagane som følgjer. I dåpsgudstenesta er foreldre og fadrar viktige deltagarar. I ei gudsteneste er det eigentleg ingen som er publikum. Foreldre og fadrar er deltagarar og aktørar i ein dåpsfest. Det er sjølv sagt ikkje slik at foreldre og fadrar kjem til kyrkje og tillet at ein prest gjer noko med barnet som dei er meir eller mindre samde i. Det er vår felles dåpsfest.

Vi er jamt over religiøst blyge her til lands. Folk frå andre kantar av verda kan av og til lure på "om dei har religion og tru, alle desse som tilhøyrer kyrkja?" Når foreldre og fadrar kjem for å døype barnet sitt har dei verkeleg religion, og det er godt og rett å ta aktivt del i gudstenesta: synge med i songar og liturgi, seie fram forsakinga og truvedkjenningsongar, og Fadervår, og ta det på alvor og i glede uttrykke det: Vi har fått ein heim i kyrkja.

Det er fort gjort å svare ja ved døypefonden, og seie ja til dåp og til at barnet skal "oppsettast til eit liv i den kristne forsakinga og trua." Men på same måten som det ikkje er nok å berre synge: Halleluja, - det skal gjerast også, slik er det med dette ja-ordet. Dåpsforeldre må praktisere sin og barnets religion slik at barnet kan tilegne seg den. Verken presten eller andre kan kvar kveld komme heim for å be og synge kveldsbøn. Men foreldre kan, og må gjere det - om ikkje barna skal vekse opp som religiøse analfabetar.

Born treng å oppleve og erfare religion, ved deltaking i gudstenester og bøn, ved trusopplæring og opplysning. Berre slik vil dei kunne tilegne seg den kristne trua som si tru, og bli sjølvstendige kyrkjemedlemmer. Eller: Dei kan komme til den konklusjon at dei ikkje trur, og ikkje vil tru som kyrkja. Men utan opplæring og oppseding får dei ikkje høve til å gjere eit sjølvstendig og velgrunna val. For å kunne seie ja til noko, må du ha god nok kjennskap til det. For å kunne seie nei til noko, må du også kjenne godt nok det du seier nei til. Vi må gi barna våre det beste, så dei kan få sjanse til å oppdage og sjå inn i trua si underlege verd. Born må ikkje berre få det dei trur dei vil ha. Dei er verdt så mykje meir.

"No love without freedom. No freedom without love," syng den britiske songaren Dido. Slik er det. Ingen kjærleik utan fridom. Ingen fridom utan kjærleik.

◆ AASE R SÆTHER
SOKNERÅDSLEIAR I GIMMESTAD

Den tjukke konvolutten

Ein skigard kan'kje vara evig, veit du, syng Stanley Jacobsen, og det har han rett i - men om veden er god og han er rett ihopsett, kan han nok vare ein generasjon.

Slik er det vel med mykje anna også, som til dømes sokneprestar. Er dei laga av god ved og rimeleg vetig ihopsette, varer dei ein heil generasjon dei og. Men ein dag står dei der og sokjer avskil i nåde, både presten og skigarden, og dei får det, om dei har vore aldri så trufaste og grenseberande i ein heil generasjon.

Kva skal ein setje på plass i staden? Skigarden kan gjerne flikkast og vølast, og det beste kan brukast oppatt. Men når det gjeld prestane, er det ikkje så enkelt. Dei må helst skiftast ut i eitt stykke.

Godt å sjå då at soknet vårt er ein attraktiv stad å sökje seg til. Når dette vert lese, er prosessen lenger komen, kanskje er det endå til tilsett ein person i den ledige stillinga, men i skrivande stund er det ikkje slik.

Men dagens sending frå bispedømekontoret, den tjukkaste i år, er god og oppbyggeleg lesnad: Fyldige soknader, CV'ar og referansar frå heile 5 potensielle sokneprest-emne, i varierande aldrar, med varierande bakgrunn, og med varierande grad av lokal tilknyting - det blir ikkje lett å velje her.

Vi skulle gjerne fått tilsett dei alle!

Men sidan vi ikkje kan det, ynskjer vi oss sjølv og dei andre høyring-instansane lykke til, giv oss på nytt ned i bunken, og gler oss til den dagen den rette mannen går oppover kyrkjegolv, og vi kan seie: Sjå der, der kjem den nye soknepresten i Vereide og Gimmedstad!

"Så gjer vi så når til kyrkje vi går" når det er barnedåp

Korleis går vi og korleis står vi, og når gjer vi kva? Nokon kvar kan bli usikker når skikkane skifter. Så dette er ei lita rettleiing for foreldre, fadrar og kyrkjelyd.

◆ TEKST: SIGURD VENGEN

◆ FOTO: ODDVAR ALMENNING

Det er bra å vere ute i god tid, og dei som skal vere med og lese tekstu eller bøn bør vere på plass ca. ein halv time før for å teste mikrofon og bli trygg på det som skal skje. Fem minutt før gudstenesta tek til samlast vi i våpenhuset (eller bakerst i kyrkja når det er kaldt!), og gjer oss klar til inngangsprøsesjon. Først kjem ei kort velkomsthelsing, avslutta med ei kort stille og tre bøneslag i kyrkje-klokka. Så begynner inngangsprøsesjonen og kyrkjelyden reiser seg. Etter prosesjonskorset kjem dåpsbarnet og foreldre og fadrar. Om det er fleire dåpsborn kjem dei i same orden. Vi går vanlegvis to ved sida av kvarandre, og sist kjem presten. Dåpsfølgje har reservert plass lengst framme, og når vi er komme dit, går ein inn i benken og blir ståande der medan første salmen blir fullført. Det er altså heilt slutt med at dåpsfølgjet står oppstilt på kyrkjegolv i midtgangen. Etter presten si inngangshelsing, set vi oss. Den som ber barnet, sit som regel nærmast midtgangen. Så følgjer første hovuddelen i gudstenesta: Samling, med Samlingsbøn, Syndsvedkjenning, Kyrie og Gloria, og så følgjer dåpen, helst innleia med ein dåpssalme.

Dåpsordninga har tre delar:

I. MOTTAKING TIL DÅP:

Om kva dåpen er og gir.

II. DÅPEN:

Dåpshandlinga.

III. LIVET I DÅPEN:

Om dåpens oppgåve for foreldre, fadrar og kyrkjelyd.

"Dette er Theo, som er døpt inn i Kristi kyrkje og vår kyrkjelyd."

I den første mottakingsdelen seier presten kort noko om kva dåpen er. Deretter "kan presten eventuelt kort seja noko om den aktuelle dåpshandlinga,"(!) Slik er det vel føreskrive for at presten ikkje skal halde (nok) ei lita preike. Så følgjer tre oppgåver som vanlegvis ein eller fleire frå dåpsfølgjet tek på seg: å lese "barne-evangeliet" (Mrk 10,13-16), takkebøna og Jesu ord om dåpen og trua (Mt 28,18-20), før vi reiser oss og seier fram Forsakinga og trua, der vi seier nei til den vonde og ja til Gud.

Når alle har sett seg blir vatn slått opp i dåpsfatet, og presten ber ei bøn, før dåpsbarnet blir bore fram. Når dåpslua er teken av, spør presten etter namnet, og den som ber barnet svarar med å seie førenamnet, og stadfestar på den måten at det er akkurat dette einestående mennesket som kjem for å få sin heilage dåp. Når ein så også har svart ja til at barnet skal døypast og oppsedast til eit liv i den kristne forsakinga og trua, vender presten seg direkte til barnet, og seier: "Gud vare din utgang og din inngang frå no og til evig tid. Eg teiknar deg med det heilage krossmerket til vitnemål om at du skal høyra den krossfeste og oppstadne Jesus Kristus til og tru på han."

Deretter auser presten vatn over barnets hovud tre gonger. Når barnet er tørka, gjerne av søsken eller fadrar, seier presten til dåpsbarnet: "Den allmektige Gud har no gjeve deg sin heilage Ande, gjort deg til sitt barn og teke deg inn i sin truande kyrkjelyd. Gud styrkje deg med sin nåde til det evigelivet. Fred vere med deg." Det er eit ord for livet.

Dåpsbarnet blir presentert med orda:

"Dette er NN, som er døpt inn i Kristi kyrkje og vår kyrkjelyd." Deretter tenner vi - helst ein av fadrane - dåpslys for den nydøpte, og dåpsfølgjet går tilbake på plassane sine i kyrkjenbenken.

Den tredje og siste delen blir innleia med ei påminning til alle døpte om vår oppgåve, og deretter blir foreldre og fadrar bedne om å reise seg og ta imot sitt oppdrag: "De er vitne om at NN er døpt med den kristne dåpen. Saman med kyrkjelyden vår og heile kyrkja har de fått del i eit heilagt ansvar: Å visa omsorg for henne/han, be for henne/han, læra henne/han sjølv å be og hjelpe henne/han å bruka Guds ord og delta i den heilage nattverden, så ho/han kan leva og veksa i den kristne trua."

Foreldra og fadrane set seg, og dåps-handling blir som oftast avslutta med Fadervår. Så følgjer eit lovprisingsord, og dåpssalme.

Gudstenesta held fram, først med Ord-delen. Dersom dåpsbarnet treng stell eller er uroleg, kan ein sjøvsagt nytte sakristiet i løpet av gudstenesta, og gjerne komme inn att. Andre småbarn bør få teik-nebrett og ha andre stille aktivitetar under gudstenesta. Nokre gonger kan det vere rett og godt å ta med seg tre-åringen ut ein luftetur.

Det er viktigare å ha ei god oppleving enn eit godt bilet!

Difor må ein vise varsem og tenke over om eg forstyrrar. Vandrande fotografar er ikkje usynlege, og det er trist når det i eit dåpsfølgje er 15 fotoapparat og berre 2 salmebøker.

Etter gudstenesta vil det vere rikeleg høye til fotografering, og presten vil vere med dersom det er ønskjeleg.

Dåp er fest i Guds hus. Når vi er trygge på korleis vi gjer det, og kvifor vi gjer det, blir det ein glad dåpsfest, ein merkedag og eit minne for livet.

Kort møte med Lars og Mari - fadrar til Ingrid

Å vere fadder er eit livslangt og ærefullt oppdrag!

Slik tenker Lars og Mari som er fadrar til Ingrid, dotter til dei nærmaste venene. Dei var både stolte og audijske då dei vart spurde om oppgåva.

- Vi svarte ja med ein gong. Det var lett å svare ja, men vi synest samtidig at det ikkje er ei lita oppgåve. Vi er med på noko viktig. Blir vi spurde av andre vil vi nok måtte tenkje oss litt om, for vi bør ikkje ha ansvar for mange faderbarn.

- Det var fint å vere med på dåps-gudstenesta, - høgtideleg og vakkert, seier Lars, og Mari legg til:

- Eg har vore med på mange dåps-gudstenester før. Men det var heilt annleis å vere med som fadder. Eg oppdaga litt meir av kva det betyr å vere døpt sjølv også, trur eg.

Men for Mari og Lars er fadder-skapet meir enn å stå fadder i kyrkja. Det dreier seg om å vere engasjert for Ingrid og hennar liv. Så dei interesserer seg for korleis det går med henne, og ber for Ingrid.

- Vi kom over ei enkel bøn, laga for fadrar. Den brukar vi når vi hugsar på det:

Himmelske Far, takk for fadderbarnet vårt. Takk for all glede som følgjer med Ingrid. Ver med henne på reisa gjennom livet, og lat henne alltid kjenne deg som sin frelsar og ven. Hjelp oss til å vere gode fadrar. Amen.

Dei har opplevd at venskapen er blitt forsterka og utdjupa.

- Det er spennande å sjå korleis Ingrid tek imot og brukar dåpsgåva vår. Vi kjøpte eit abonnement på Tripp Trapp Hjemmenes Dåpsring, og har fornya det kvart år. Det inneholder leikar og bøker og mykje fint, og kjem i poseten til Ingrid. Ho skal alltid vise oss det siste ho har fått.

Dei har vore med å markere dåps-dagen. Sidan dei bur nokså nær har dei blitt inviterte heim til Ingrid til ein enkel ettermiddagskaffi. Då har dei tent dåpslys og lese ei dåpssåminningsbøn.

- Og så har vi vore i lag på nokre gudstenester, seier Lars.

FORELDRE SI BØN

Gud! Du som har gjort borna så avhengige av oss vaksne, så påverkelege og hjelpeause: Lat hjartet bli fylt med varme og tolmod, visdom og livsglede. Lat dei bli sterke under vår omsorg, trygge og sjølvstendige ved vår side. Bevar oss i din kjærleik og omslutt oss med din fred.

◆ BØN ETTER MARGARETA MELIN

Babysong i Sandane kyrkje

Dersom du stikk hovudet innom døra i Sandane kyrkje ein oddetalsveke-torsdag ved lunsjtider, møter du på eit herleg kaos.

◆ TEKST OG FOTO JOFRID AURLIEN

Inngangspartiet er fullt av barnevogner, kaffilukta siver ut frå kjøkenet, og på golvet i kyrkerommet ligg fargerike sjal, rytmeinstrument og babyar hulter til bulter på rauda matter. Rundt sit blide foreldre og syng, kosar og leikar.

Song og regler

Babysong er populært over heile landet, og det har det òg vore i Gloppe det siste halve året. Songstunda startar kl. 12.00 og varer i 30-45 min. Vi friskar opp gamle barnesongar og lærer nokre nye. Vi har songleikar og regler, vi prøver ut ulike instrument, bles såpebobler og gyngar i hengekøy. Aktivitetane stimulerer kroppsmedvit, språk og kjensler hos dei små, og musikken og fellesskapet skaper gode opplevelingar for både små og store.

Sosialt fellesskap

Etterpå et vi matpakkelunsj saman. Her får småbornsforeldre møte andre med born på same alder, og praten går livleg rundt tema som babysymjing, nattesøvn, barnehattrendar og avføring.

Ope for alle

Babysong er ein del av trusopplæringa i Gloppe, og er ope for alle. Her er born frå 0 år og oppover saman med sine førestende. Vi har ein avslappa atmosfære der du kan gå til eller frå alt etter som behov for mat, søvn eller bleieskift meldar seg. Og hugs: Ingen treng å vere spesielt "musikalske" eller "flinke" til å synge på babysong, for kvar baby synest mor og far har dei vakraste stemmene i heile verda!

◆

Sterke armar, tokt og eit bibelvers

Besta var fadderen min. Det var ho som bar meg til dåpen då eg var lite og rund og nesten sprengde den florlette dåpskjolen. I tillegg til å vere sterkt i armane, var Besta ei umåteleg snill dame. Og eg trur at ho opp gjennom åra tenkte meir på gudbarnet sitt enn eg skjørte.

Historia startar med dåpen 5. oktober 1975. Og så ruslar den vidare gjennom 70- og 80-talet. I løpet av dei åra var eg mykje saman med Besta. Vi budde i same hus, og det var kjapt gjort å springe trappa mellom etasjene. Eg visste at det var ho som var gudmor, og eg var veldig glad og stolt for akkurat det. Men eg tenkte nok ikkje på at Besta hadde eit spesielt oppdrag som fadder for meg, og slik eg hugsar det oppførte ho seg aldri spesielt kristeleg i lag med meg. Ikke at ho oppførte seg ukristeleg heller, altså, det skulle tatt seg ut! Nei, eg tenkjer meir på at vi nok aldri snakka særleg mykje om Jesus for eksempel.

Men vi snakka om mykje anna. Og vi gjorde mykje anna. Vi gjekk på tokt rundt om på garden, for Besta hadde ei bestemt oppfatning av at det var bra for både garden og sjela å gjøre nyttige ting. Så då gjorde vi det. Vi gjekk rundt og kosta og plukka og raka og rydda, og kjende at det var godt å vere på tokt.

Etterpå gjekk vi inn og kokte oss besta-graut til förmiddagsmat. Besta-grauten var eigentleg berre ein vanleg havregrynsgraut kokt på vatn, men det spesielle med denne som Besta laga var at den kunne serverast på to ulike måtar. Anten varm graut med kald mjølk på, eller kald graut med varm mjølk på. Og når dei to ulike variantane i tillegg involverte sukker og rosiner, så var lukka til å ta og føle på.

Til dessert vart det gjerne litt kakepynt. Den som har passa snakkesalige barn, veit at viss du serverer eit slikt barn kakepynt-strø i mange fargar på eit tefat, så er ungen sysselsett ganske lenge med å putte fingeren i munnen, deretter bruker den kissete fingeren til å fange ein liten kakepynt, og så putte fingeren i munnen igjen. Og det er vanskeleg å snakke

samtidig. Besta visste dette, og passa på å ha fleire små posar med kakepynt i skuffa.

Eit anna viktig element i samverket vårt, var trim. Vi såg på "Trim for eldre" med alvorlege miner, og gjorde alle øvingane så godt vi kunne. I tillegg hadde Besta investert i trim-kassettar som vi hørde på stadig vekk. Vi sette lyden på full guffe, og låg på golvet og sykla, boygde og toygde etter myndige instruksjonar frå kassettpelaren. Eg syns eg var skrekkeleg flink for alderen til akkurat dette, og reflekterte ikkje over at Besta truleg var endå flinkare for alderen.

Då eg vart større, inviterte ho meg med på gåturar i kveldsmørket, og det var jo lurt og fint av fleire grunnar. Ho var for eksempel skrekkeleg mørkredd og ville aldri finne på å gå åleine. At eg var like mørkredd sa eg aldri noko om, det var jo ikkje nødvendig, for der gjekk vi to og var trygge i lag og kunne snakke om laust og fast.

Når eg etter kvart flytta heimafrå for å studere og jobbe, så kom det stadig telefon frå Besta med spørsmål om korleis eg hadde det, og med fine betraktnigar om korleis ho hadde det. Heller ikkje då snakka vi masse om Jesus. Men vi snakka om mykje anna. Også når eg flytta heim til garden, og igjen budde i same huset som Besta.

No er det litt meir enn fem år sidan Besta døyde. Og eg har arva Bibelen hennar. Den stod overraskande att i bokhylla i kjellaren etter at Besta hadde reist til himmelen. Eg er ikkje spesielt overraska over at ho ikkje tok den med seg til himmelen, altså, det var meir uventa at ingen andre tok Bibelen då arven vart delt.

I Bibelen til Besta fann eg nokre bokmerke og små lappar, men ingen understrekningar eller merknader. Bortsett frå ein plass. I Romarbrevet, kapittel 15, er det teikna klamme rundt eitt vers. Og over verset står det skrive, med blå kulepenn og Besta-skrift:

"Til Jorunn"

"Men Gud, som gjev von, han fylle dykk med all glede og fred i trua, så de kan vera rike på von ved Den Heilage Andens kraft."

Takk, Besta.

Næraste pårørande til dei som har gått bort i Gloppe siste halvår 2013 er særskilt invitert, men alle er hjarteleg velkomne.

Vereidarane takka for julebukk-kaker og utnemnde Olaf Sigurd til ertebiskop av Vereide. Fru Grete fekk kakeboksar tilbake, men desse var fyltte med juletrepnyt og anna lurt.

Å måle Kristus for folket

Det var prost Rolf Schanke Eikum som brukte desse orda i si takketale til sokneprest Olaf Sigurd Gunderson under festen i Trivselshagen søndag 26. januar.
– Du er glad i kunst, men du er også ein ordkunstnar.

Med ord har du måla Kristus for augene våre
- ord til trøyst og oppmuntring.

◆ TEKST: HARALD ASKE
◆ FOTO: ODDVAR ALMENNING

Prosten las opp brev frå Det Kongelege Kulturdepartement der Gunderson som siste embetsmann i Nordfjord prosti no fekk avskjed i nåde. (Etter 1989 er prestane tilsette som tenestemenn.)

Siste gudsteneste i Vereide

1. juledag hadde Olaf Sigurd Gunderson si siste ordinære gudsteneste i Vereide. Der fekk han og Grete si velfortente takk og blomar for tenesta si i Gloppe. Prosten var til stades der òg og takka han for tenesta som sokneprest. Same dagen delte Vereide sokneråd ut invitasjoneskort til ein stor takkefest i Trivselshagen. Etter mykje planlegging, kakebaking, diktskriving, øving, lydprøver osv. vart det stor fest 26. januar.

Festen ei gave frå Vereide sokneråd

Programleiarane, Marit Lysholm og Hallgeir Hansen, forklarte at festen var ei gave til soknepresten. Og rett som det var var

programleiarane borte i den store gavepakken, lyfte på loket og såg etter nye gaver eller programpostar. Og dei fann stadig flotte ting å vise fram: Sandane barnegospel, Sandane og Breim Soul Children, Håvard Endal Husevåg og Are Voll, prolog av Jorunn Eikenes, song av Jørn Moen m.fl., photostory sett saman av Ingrid Aske og Marie Sælensminde Rygg, tale av Olav Søreide, nyttårsbukkar frå Vereide, Vereide kyrkjekor og medlemmer frå Gimmestad kantori, helsing frå ordførar Anders Ryssdal og herleg song og tonefølgje frå Lovsongsgruppa i Vereide.

Kakefest midt i programmet

Med kultursalen stappfull av folk var det litt av ei utfordring å organisere servering i kafeteriaen. Der var langbord og småbord i alle retningar, og kaker og kaffi fekk alle som gav seg litt tid. Ein stor dugnad med kakebaking vart no kruna med glede, og takksame gjester fekk seg ein ekstra prat langs langborda.

Mange høgdepunkt

Eldrid Fagerli Susort hadde full kontroll på Sandane barnegospel som opna med

«Hei, hei, her kjem vi. Vi er dei minste og dei største». Seinare song dei også «La barna komme til meg». Olaf Sigurd er bestefar – og ser ut som ein godmodig bestefar – kva var meir naturleg enn å

Det finst berre EIN Gunderson, vår Gunderson. Han med svart kjole og pipekrage, som liknar Petter Dass og har sin eigen vestlandstrompet...
(frå prologen)

finne fram visa der Odd Nordstoga syng om at «Ein farfar i livet sku' alle ha». Det var den unge og talentfulle Håvard Endal Husevåg som framførte denne saman med Are Voll. I prologen Jorunn Eikenes hadde skrive, peika ho på at der er berre ein Gunderson. I svart kjole og lik Petter Dass. Ein Gunderson som får kyrkjegengjarane

til å le av same vitsen gong etter gong, som kan erte på seg eit heilt sokneråd, som er ein ekte folkekyrkjeprest, som har fått kyrkja ut til folket, som har miksa kyrkje og tivoli - denne festen er ein einaste stor applaus for deg! Sandane Soul Children saman med Breim Soul Children gledde festlyden med song. Ingrid Bjørnereim og Magnhild Endal Husevåg dirigerte kvar sine stykke. Marit Lysholm vedgjekk at dei hadde snoka litt og funne ut kva type musikk Gunderson likte, og dermed vart Bob Dylan sin melodi «Forever young» framført av Jørn Moen

Ertebiskop

Utviklingslaget på Vereide har hatt som tradisjon å gå nyttårsbukkar til prestegarden. No toga dei opp med levande lys og «Det lyser i stille gredner». Merete Knoff, talskvinne for laget, fortalte at dei hadde vorte fleire og fleire som ville vere med på «opptoget», og at dei ved siste årsskifte var ca 100 som gjekk, men prestemannen og familien var vekk! Laget utropte Gunderson til Ertebiskop av Vereide og sette på han ei flott bispehue. Grete fekk att for kakebaksten ho hadde gitt frå seg ved tid-

A Marit Lysholm Daviknes og Hallgeir Hansen hadde festen "tima og tilrettelagd", og leia oss på ledig måte gjennom det rike programmet.. B "Ein farfar i livet sku' alle ha" song Håvard Endal Husevåg, med tonefølgje av Are Voll.

legare besøk. Dette vart eit festleg innslag alle sette pris på.

Og Olav Søreide heldt tale, ikkje ulikt Gundersen, der han bygde opp talen med metaforar frå skatteetaten og song verstrofer innimellom. «Eg ser på deg, og du ser på meg». Jau, det smakte av auksjon. Søreide peika på all kunnskapen Gundersen har tileigna seg. Det er ein kapital å ause av. – Du reflekterer over det som skjer rundt deg, er godt orientert i populærkulturen og tek det med i preikene dine, heldt han fram. – Gallerikveldane i Vereidskyrkja set mange av oss spesielt pris på. Jesus møtte menneske som streva med liva sine, og eg vil seie mange takk for at du har peika på nåden. Du har gitt oss gode møte i gravferder. Som inntekt kan du no hauste gode tilbakemeldingar og takk. Du har sjølv vore flink med applausen, no vil vi gi deg vår applaus, sa Olav Søreide.

Helsingar

Hadde ein sleppt ordet fritt, hadde det vorte seine kvelden før ein vart ferdige. Men programkomiteen hadde vore lure. Berre ordføraren og prosten fekk ordet til helsingar. Ordførar Anders Ryssdal peika på at Gundersen i dei 31 åra oftast hadde vore kyrkja sin mann, men at dei også hadde møtttest i politikken. Han peika spesielt på prostens si oppgåve i kriseteamet og takka for innsatsen der. – Du har ofte hatt utradisjonelle arbeidsmåtar. Kyrkja står sterkt i Gloppen, og det har du bidrege til. Du har hatt nær kontakt med kunstnarar, m.a. dei danske kunstnarane som har budd i Karnils. Du har tilført Gloppen svært mykje, avslutta ordføraren og overrakte ei praktbok frå Gloppen som gavé.

Å vere til velsigning

Olaf Sigurd tok ordet til slutt og las den sterke og gripande forteljinga som Bjørnsterne Bjørnson har skrive om Tord Øverås som kjem til prestegarden og vil ha dåp, seinare konfirmasjon, bryllaup og gravferd for sonen sin. Til slutt kjem han med pengar for halve garden som han har selt. Det kostar! «Nå tenker jeg at sønnen din endelig har blitt deg til velsignelse.» «Ja, nå tenker jeg det også selv,» sa Tord, han så opp, og to tårer rant ned over hans ansikt.»

Med denne forteljinga takka Gundersen for seg og hadde eit sterkt ønskje om at hans prestegjerning har vore til velsigning for folket i Gloppen. ♦

A Det var fart og fullt "trokk" over Breim Soul Children og Sandane Soul Children, og gleda smitta over heile salen! **B** Frå øvste Hyen kom fleire enn Martin J Ommedal og kona Rannveig, som var i Trivselshagen for første gong. **C** Elin Gro Skaaden var godt fornøgd med både kakeutvalet og kvaliteten. **D** Festtalar Olav Søreide heldt tale i god Gundersenstil: Godt førebudd, velformulert, velartikulert, morosamt og seriøst, -og poengert. **E** "Vi er dei minste" song Sandane Barnegospel, og innleia festen. **F** Som så mange gonger før, var det takk i neven ved utgangen. Daiva og John Elling Vereide ser ut for å dele gode minne med presten.

Song til Gundersen

(Mel. Bamsens fødselsdag)

I Trivselshagen er det fest med alle folk i Gloppen,
no vil vi takke presten vår for mange år «på toppen».
Gode preiker det har han, er ein ekte «prestemann»!
Hei, hurra, for Gundersen, ja, preike det han kan!

I 1983 så kom han hit til oss frå Masfjord
til prestegard på Vereide med hage, eng og matjord.
Olaf Erlend, Linn Kristin, Grete, konemor så fin:
Hei hurra for Gundersen, med familien sin!

(Mel. Håvard Hedde)

Han heiter Olaf Sigurd, vår sokneprest og mann.
No skal han pensjonere seg og kvile, om han kan...
No er han 67, i ein-og-tretti år har han vore oss så tru.

Han likar godt å lese og lære litt av kvart.
Han har ein prestekjole, og den er berre svart.
Han liknar Petter Dass.
Kan bruke sterke stemme, og skjegget er på plass.
Han likar konfirmantar og gjerne tøys og tull.
Når han er auksjonarius, så tek han seg ein sull.
Han er ein modig kar, kan finne på så mykje, og mange sider har.

I kunsten finn han vener frå både fjern og nærlig.
Han har så mange bilde, og desse har han kjær.
Og kunsten den kan gi så mykje til oss alle, få tankane på glid.

(Mel: Marsjkonkurransen)

Når vi ser tilbake på mange ting,
så har Gundersen fått oss godt i sving,
ideane har vore nokså mange.
I Guinness rekordbok der ville han vere
med kyrkja i Gloppen, og alt vi kan gjere
med bibeltekstar, bøner, salmar lange.
Og vi las og las, las og las, og ba og ba, og ba og ba,
og song og song, og song og song.

(Mel: Vi har ei tulle)

I sorg og glede der låg di plikt
med Gudsord, samtaler, kunst og dikt.
Kvar gloppar kjenner deg. Du har gjort kyrkjelivet rikt.

Så står vi her for vår heidersgjest.
I dag, vi er her på takkefest.
Vi takkar deg for at
du har vore vår sokneprest.

Dikta av Elin Villung,
leiar for soknerådet i Vereide

Gud vil ta vare på oss

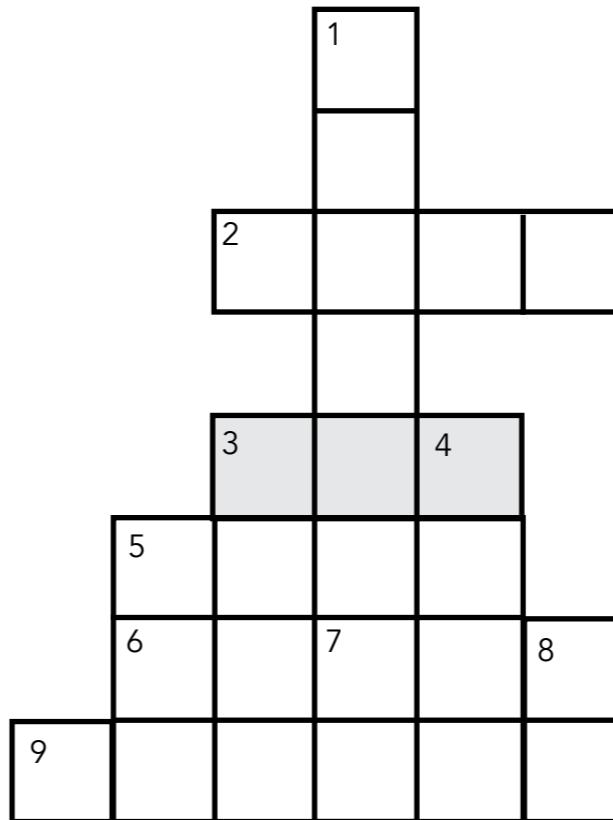
Matteus 18, vers 12-14

Ein gong sa Jesus dette:

Kva meiner de? Om ein mann har hundre sauер, og ein av dei villar seg bort, let han ikkje då dei nittini vere att i fjellet og går av stad og leitar etter den som har fare vilt? Sanneleg, det seier eg dykk: Skulle han finna sauен, då gleder han seg meir over denne eine enn over dei nittini som ikkje villa seg bort. Sameleis vil heller ikkje Far dykkar i himmelen at ein einaste av desse små skal fortapast

FARGELEGG

Kvar har sau'en gøynt seg? Teikn ein ring ikring han når du har funne han.

KRYSSORD

- Vassrett
- 2) Å ha noko
- 3) Er Jesus glad i
- 5) Tala
- 6) Symjefugl
- 9) 50 + 50

Loddrett:

- 1) Må du gjere når du har mista noko
- 3) Ikkje dame
- 4) Bruke beina
- 5) Har ull på kroppen
- 7) To like
- 8) Snakke med Gud

Leik

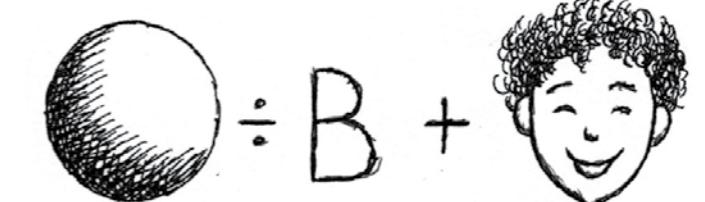
Ein av dykk kan vere gjetar, og han går ut av rommet. Medan han er borte, kan dei andre gøyne ein leiketøysau eller eit bilet av ein sau, slik at han så vidt er synleg. Gjetaren kjem inn att og byrjar å leite etter sau'en. Når han kjem nær, brekar dei andre høgt: bæ-æ-æ. Når han har funne sau'en, får ein annan prøve å vere gjetar.

REBUS

a) Kven er det Jesus ikkje bryr seg om ?

b) Kven vil Jesus gjerne vere saman med ?

Daviknes overrekte ein gâvesjekk som lydde på ein stor takkefest i Trivselshagen. Då det blei orientert om at festen var gratis og open for alle, spurde Gundersen kyrkjelyden: -Kommer dere da? Og alle svara JA. Festen står det om på side 10-13.

Lengste tenesta

Skjemaet nedanfor syner kor lenge prestane i Vereide dei siste 115 åra har hatt teneste. Vi ser og rekka av kapellanar (og sokneprest Forland) som har vore i Breim. Olav Sigurd Gundersen er den som har lengste perioden som sokneprest med sine 31 år. På 115 år har vi hatt seks sokneprestar i kyrkjegarden, medan ni biskopar har kome og gått, og 14 breimsprestar har veksla i stafetten. Vi ser og at fire prestar før han fyrist var kapellan i Breim før dei fekk soknepreststillinga og flytte til Ver-eide prestegard.

Ser vi på kor lenge prestane har vore i Gloppe, blir lista slik:

Olav Kvaale 1917 – 1955, 38 år
Johnny Bakke 1940 – 1976, 36 år
Olaf Sigurd Gundersen 1983 – 2014, 31 år
Kristian Martin Eckhoff 1899 – 1925, 26 år
Asbjørn Gjengedal, 1969 – 1983, 14 år

Takk i Vereidskyrkja

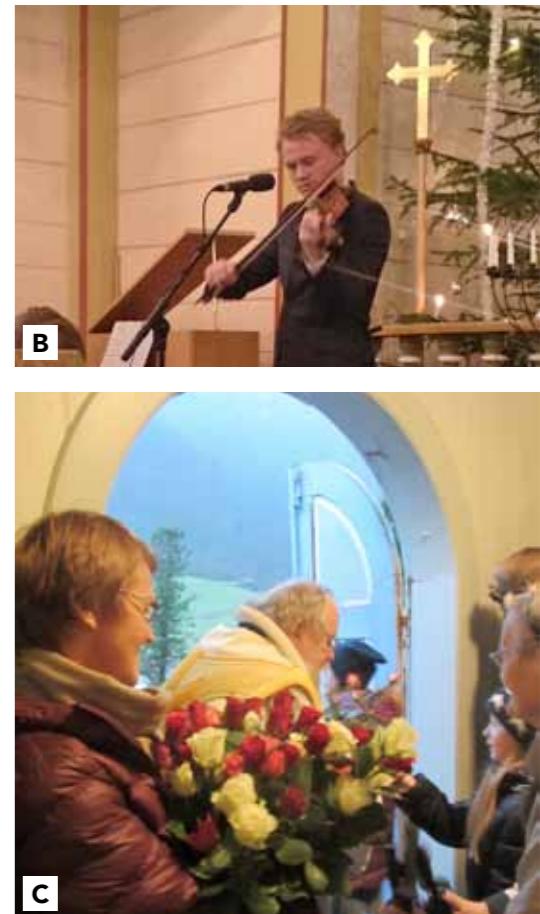
- ◆ TEKST ODDVAR ALMENNING
- ◆ FOTO HARALD ASKE

Kvinner i Nettverk har
KONFERANSEHELG
på Misjonsheimen, Innvik
21.-23. mars 2014.

Talarar: Annie Schaug og Mary Monsen
Tema: For at fangar skal få fridom!
Lovsongarar frå Ålesund Vineyard
Brosjyrar blir lagt ut i kyrkjene

ANDAKTER PÅ LYNGTUNET VÅREN 2014
ved Asbjørn Gjengedal og Harald Aske
Fredag 24. januar kl. 16
Torsdag 13. februar kl. 16
Torsdag 27. februar kl. 16
Torsdag 10. april kl. 16
Torsdag 15. mai kl. 16
Torsdag 5. juni kl. 16

Stor takk til Olaf Sigurd Gundersen frå Hyen kyrkjelyd

Andre juledag heldt Olaf Sigurd Gundersen siste preika i Hyekyrkja før han vart pensjonist. Etter gudstenesta blei han hylla av kyrkjelyden på mange fine måtar.

Kjære Olaf Sigurd!

Du har vore prest i Gloppe i 31 år. Ein heil generasjon. Her er medlemer i Hyen kyrkjelyd som du har døypet og konfirmert. I kyrkja i dag kan du sjå 2 generasjoner som du har døypet og ein generasjon du har konfirmert. Konfirmantane har gjeve uttrykk for at dei har sett stor pris på deg som konfirmantprest.

sett stor pris på deg som kommunikantprest. Vi har hørt deg preike i kyrkja på festdagar, i gravferder og vanlege guds-tenerster. Du har vore med oss både i glede og sorg. På preikestolen har du vore den impulsive, engasjerte, den humoris-tiske og filosofiske. Du var klovnens, den bråkete, men også den rolege og trøystande. Du har prøvt å kome inn til oss på mange ulike måtar og formidla Guds ord inn i vår tid. Ofte har du konkludert med det aller viktigaste: Vi er alle elskaa av Gud. Alle kan få Hyen. Kanskje på veggen har du ikke plass til, så vi måtte finne ei anna gåve fann vi eit glasfat og ein glasvase han måla av ein kunstnar. Ingen andre er i denne. Det måtte bli ei unik gave til en unik prest. Du har lært oss at vi skal være med hverandre. Då tenkte eg at må vi vere rause med presten og kona no har eg fått med meg Even og vi vil dykk ei ekstra gave.

få motta Guds kjærleik, og vi skal gi den til våre medmenneske. Vi må ha omsorg for kvarandre, vere kjærlege, gode og raus med kvarandre. Dette har lege deg på hjarte å formidle til alle kyrkiegengarar.

som har sete i kyrkjebenken og teke imot ordet du har forkyst. Dette skal vere ei gjengåve og eg håpar det skal bli ei god oppleving, først og fremst for prestefolket! Då vil vi spele Czardas av Vittorio Monti. Med dette ynskjer vi deg og Grete Guds velsigning i den nye heimen i Åsen.

Med helsing Hyen kyrkjelyd,
Liv Ø. Solheim

A Presten med blomegåver. Foto: Hilde-Gunn Ommedal **B** Even Hallem på fele og Liv Øygard Solheim på piano framførte Czardas av Vittorio Monti. Foto: Vegard Pedersen **C** Ved utgangen takka kvar og ein frå ei fullsett kyrkje presten sin opp i handa med ei nydeleg rose (og kanskje ein klem). Foto: Hilde-Gunn Ommedal

Sosialt og kjekt møte mellom ungdom og eldre

◆ TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

I konfirmanttida skal konfirmantane vere med i ulike grupper i tillegg til den vanlege konfirmantundervisninga. På Gloppen Omsorgssenter har NMS (Det Norske Misjons-selskap) ei foreining med møte kvar fjortande dag. 15 konfirmantar har valt å vere med der med ulike oppgåver.

Korleis kan konfirmantane vere gode medhjelparar på Gloppen Omsorgssenter?

Ein del av dei eldre må trillast inn i kantina, bord skal dekkast, kaffi, saft og vaflar skal serverast, og dei er med på å lage program. Denne dagen øvde dei inn ein ny julesong og song den for beubarane: Solbarn, jordbarn. Steffen Fjellestad hadde teke med seg fela og spelte Nordfjordvalsen. Det gjorde han så fint at Olauge Gjengedal, som leia møtet, vona han ville ta med fela seinare også. Asbjørn Gjengedal heldt andakten og fortalte om korleis Gustava Kielland skapte forventning og glede i julefeiringa ved å ta inn juletre og pynte det, og året etter skreiv ho den kjende julesongen O, jul med din glede.

Charlotte Fredly er konfirmant i år og med i gruppa på Gloppen Omsorgssenter. – Korleis opplever du denne tenesta på Omsorgssenteret? Det er morosamt å vere i lag med dei gamle, og eg tykkjer det er kjekt å høre kva dei har å fortelje om fortida si. - Du er med og trillar dei inn hit? Ja, det spørst om dei vil ha hjelp eller ikkje. - Så du opplever at dette er ein kjekk måte å vere konfirmant på? Ja, det er veldig morosamt og sosialt.

Charlotte Fredly er ein av dei gode hjelparane vi fekk snakke litt ekstra med.

Frå v. Siri Oppheim, Elisabeth Falkenstein, Leif Lote, Olav Myklebust, Johan Rønneklev, Anders Samestad og Ingeborg Aasebo.

Steffen Fjellestad spelte Nordfjordvalsen.

Kirkens grunn var det dokumentet der Den norske kyrkjá under okkupasjonen hevda sin åndelege fridom og suverenitet. Dokumentet vart lese opp frå prekestolen i alle kyrkjer påskedagane 1942. Samtidig la eit stort fleirtal av prestane ned sitt embete. Utdraget er frå:

"Om de kristnes rette forhold til øvrigheten"

En rett øvrighet er en Guds nåde og gave og vi erklærer med apostelen at vi for samvittighets skyld plikter å lyde en slik øvrighet i alle timelige ting. Men de ord; for samvittighets skyld betyr at det er for Guds skyld vi lyder øvrigheten og at vi derfor skal lyde Gud mer enn mennesker. – Apostelen klargjør hva den rette øvrighet skal kjennes på. Den rette øvrighet kjennes på at den ikke er til redsel for den gode gjerning, men for den onde gjerning (Rom. 13,3).

Vi erklærer: Vår kirkes bekjennelse gjør klar forskjell på de to ordninger eller regimenter: den verdslige stat og den åndelige kyrke. Det er Guds vilje at disse to slags regimenter ikke skal blandes opp i hverandre. Begge skal - hver på sin måte - tjene Gud i folket.

Om statens kall uttaler vår bekjennelse at staten har ikke noe med sjelene å gjøre, men skal «verge legemene og de legemlige ting mot åpenbar urett og holde menneskena i tømme for å opprettholde borgerlig rettferd og fred.» (Augustana art. 28.)

Videre gjelder for kirkens Luthers ord: «Den verdslige øvrighet skal ikke herske over samvittighetene». «Når de verdslige myndigheter vil gripe inn i det åndelige regimenter og ta samvittigheten i fange, hvor Gud alene vil sitte og regjere, da skal man ikke adlyde dem.» (se WA. 12,334.)

På grunnlag av skrift og bekjennelse må kyrkja derfor ta stilling til de tilfeller da der blir reist totalitære krav på å herske også over samvittighetene og når man vil nekte retten til å prøve alt på Guds ords grunn etter den kristne samvittighet. - Derfor er det for kyrkja i strid med Guds befaling, når det blir hevdet at den verdslige makt skal ha «den høyeste øvrighet og den største rett over hver enkelt borgar».

Vi bekjenner oss til den lydighet som Bibelen krever i alle timelige ting overfor øvrigheten.

1814 -markering

◆ TORE MYKLEBUST

I 2014 blir det nasjonal markering av at det er 200 år sidan Noreg fekk si grunnlov. 23. februar blir det offisiell og nasjonal markering i Oslo domkirke. I mange lokale kyrkjer rundt om i heile landet blir det også markert med fest og bønegudsteneste denne dagen. Markeringa er lagt til den søndagen som fell nærmest datoene for bededagsgudstenesta i 1814. Etter gudstenesta 25. februar skulle folk avlegge eit og skrive under på ei fullmakt som skulle leverast på Eidsvoll. Vereide kyrkje var ei av valkyrkjene.

23. februar høver dårleg for markering hjå oss (det er m.a. vinterferie). Vår markering blir 17. mai og søndag 30. mars. Då blir det temagudstene i Heradspllassen kl. 16.00. Gudstenesta inngår i konfirmasjonsførebuinga. Konfirmantane vil ha ei sentral rolle i forebunga og gjennomføringa av gudstenesta. Elles er planlegginga i full gang, og mange vil bli engasjerte på ulikt vis. Det er m.a. naturleg at politikarane blir engasjerte. Etter gudstenesta blir det kyrkjekaffi. Set av dagen! Alle er hjarteleg velkomne!

Kryssord i julenummeret

Vinnar av kryssordet blei Anders Hole. Premien er send med kurier. Vi seier oss lei for nokre manglar i oppgåva. Dersom nokon gjerne vil sjå rett løysing, sender vi den på epost. Send forespørsel til oddvar@svale.no

Rette svar på Jule-quiz

- Kandal (b)
- Kurt Djupvik (b)
- Skatten i Liljedal (c)
- Vereide kyrkje (c)
- Nordfjord folkehøgskule (c)
- Madelene Berg (a)
- Oddvar Almenning (c)
- Vereide kyrkje (c)
- Gimmestad(c)
- Abraham (b)

Frå kyrkjegardane våre

Og lyset skein i mørkret

Konfirmantane i Gimmestad og Vereide på lysmesse i Gimmestad kyrkje

◆ TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Tenn lys! Eit lys skal brenne for denne vesle jord, den blanke himmelstjerna der barn og blomar gror. Må alle dele vona at gode ting vil skje. Må jord og himmel møtast, eit lys er tent for det. (Norsk salmebok nr. 25)

Kvart år møtest konfirmantane i Gimmestad og Vereide til lysmesse i Gimmestad kyrkje. Dei er med og peikar på det sanne lyset som kom til jorda julenatt, Jesus. Gjennom lysprosesjon, skriftlesing og salmesong fekk alle vere med på ei rett og god førebuing i adventstida. Vi let bileta tale for seg sjølv.

Ei gruppe har skriftlesing og lystenning. Elise Stensaker Book les.

Det var stemningsfullt i stallen då Tore Myklebust fortalte om Jesus sin fødsel.

Stallmesse på Fjordhestgarden

◆ TEKST: OG FOTO: INGEMAR SÅRHEIM

Også i år kunne Breim sokneråd og Norsk Fjordhestgard invitere til messe i stallen på Fjordhestgarden på Heilage tre kongars dag 6. januar. Dette er no ein tradisjon som har halde på i ca. 20 år. Og det var Olaf Sigurd Gunderson som lanserte ideen. Sidan då har stallmessa vore arrangert årleg.

For alle er dette ei spesiell høgtid. Igjen fekk vi høre historia om Jesus sin fødsel.

Tore Myklebust minnte oss om at dette ikkje skjedde i eit slott, men i ein stall med hestar og gjetarar. Det å bli minne om dette nettopp i ein stall med hestar og levande lys, gjer at bodskapen får ein spesiell verknad. Det var godt frammøte, og alle tok imot invitasjonen til kaffi og vafler m.m. i kafeen.

Takk til personalet og andre på Fjordhestgarden for god tilrettelegging.

Strabasiøst paradis

Skeistrand ligg vest for Hestenesøyra, til høgre på dette bildet.

◆ TEKST: BERIT SKEISTRAND KJOBERG
◆ FOTO: ODDVAR ALMENNING

Eg bur på Skeistrand, der eg vokser opp med to brør og ein nabogut. Dette har nok prega meg og gjort meg litt robust og såleis gjeve meg evna til å kome tilbake her og busetje meg i lag med mannen min Roy Terje som er bergensar. Vi har fire born: Lene, Kjetil, Thomas og Trine, som alle saman har kjent på det å vekse opp på ein veglaus plass, men dei bedyrar at dei ikkje har teke skade av det. Å bu slik er eit paradis i fint veir, men litt meir strabasiøst i styggeveir. Sidan vi flytta tilbake i 1979 har eg hatt min arbeidsplass på Gloppe omsorgssenter, så det har vorte nokre kilometer med både båt og bil.

Men tilbake til min salme/song. Då eg vart utfordra, lurte eg først på om eg

hadde ein favoritt blant alle dei fine salmane/songane vi har. Men det var ein som kom ganske kjapt og som sidan eg gjekk på «Borgja» har kome til meg med jamne mellomrom. Den beit seg fast i sinnet og har eigentleg følgt med sidan. Det er ikkje ein salme/song som eg syng, men har meir gøynt den i minnet. Når det er sagt, vil eg gje ein honnør til Oddvin Lotsberg som skulle samle alle våre varierande røyster og få det til å klinge med fire stemmer i koret og ikkje det dobbelte.

Salmen er skriven av Svend Rehling (dansk prest 1893-1957) og står i Sangboken nr 474. Melodien er skriven av Thorleif Holm Glad.

Nokon vil kanskje synast at dette er ein trist song, men for meg er den full av optimisme og HÅP.

Tap ikke motet

Tap ikke motet du kjære,
for så er det dyreste tap!
Gud har en lekse å lære
hvert menneskebarn han har skapt.

Bakom de tyngende gåter
og skjebnens forvirrede lek,
Er det en vilje som råder,
en visdom som alltid vet veg.

Vi skal kun bie og bede,
og bede og bie på ny.
Når solen er aller lengst nede,
da bær det mot morgengry.

Det kors som har tynget din nakke,
kan blive din rikeste sang.
Og da kan det skje du vil takke
for det som du gråt for en gang.

 NOMIL NORDFJORD MILJØVERK <i>Saman for eit betre miljø</i>	 NORDFJORD folkehøgskule	 Eikenæs;libris Nordstrandsvegen 10, 6823 Sandane Tlf. 57 88 44 10 • Telefax 57 88 44 19 eikenes@libris.no • www.libris.no/eikenes
	ADVOAKATANE LOTHE, MARDAL & GJENGEDAL M.N.A. Boks 138, 6821 Sandane Tlf. 57 88 44 00 www.gloppenadvokat.no post@gloppenadvokat.no	 WAGNER SAVOY WOMENS CONCEPT KLE FOR ALLE ALDERSGRUPPER FRÅ INNERST TIL YTTERST FOR HAN OG HENNE
 Økonor Gloppen Telefon: 57 86 86 00 · E-post: gloppen@okonor.no	 Sandane Gravferdsbyrå Christina og Arne Jostein Gimmetad Telefon 57 86 78 73 www.sandanegravferd.no Vi hjelper deg også med: - Gravstein - Oppussing og tilføyning av namn Ditt byrå i bygda	 HYEN RØR TELEFON 97 03 92 28
Bolset Glass AS	Elkjøp Gloppen AS	Rekneskaps kontoret Gloppen AS
Vereide Blomster	Tannlege Øyvind Seim	Coop Vest SA
Leif Lothe elektriker	Ryssdal Kraft AS	Mardal Rør
Gloppen Kommune	Tystad Blomster	Henden Sport AS
Nordfjord Havbruk AS	Firda Elektro	 www.fjordaudio.vpweb.no

Statistikk 2013

Fleire går til kyrkje, men elles blir tala mindre

◆ ANDERS RINDE OG TORE MYKLEBUST

I kyrkja skal det rapporterast til sentrale styresmakter om det meste av det vi driv med. Lokalt er tala klare, og vi har samanlikna med året før og laga nokre kvalifiserte kommentarar:

Tala i parentes er tala for 2012. Medlemstalet i kyrkja er stabilt. Nedgangen i tal døpte og konfirmerte avspeglar nedgangen i fødselstala. Av dei 46 døpte er 30 busette i Gloppen. I tillegg kjem nokre som vart døpte andre stader. I Gloppen var det 47 fødde i 2013 (14 i 4. kvartal). I 2012 var det 65 døpte og 62 fødde!

Det har vore ein auke i tal gudstenester, 6 fleire enn i 2012. Det skuldast for ein del kva vekedagar helgedagane kjem på. Jamt

over har det vore nedgang i tal gudstene-tedeltakrar, og med fleire gudstenester har gjennomsnittet gått endå meir ned. Deltakarar i Vereide sokn har derimot gått opp. Der har det vore to gudstenester meir enn året før. Noko av forklaringa er kyrkjejubileet. Auke i tal konsertar heng og saman med jubileet. Det har og vore auke i takkoffer i Vereide og Gimmetad sokn. Jubileet er nok ein del av forklaringa på den store auken i Vereide.

Tal nattverdgjester kan delvis skuldast at det har vore ein del større arrangement som år om anna har trekt opp talet. Det kan og av ulike årsaker ha vore færre gudstenester med nattverd. Noko som ikkje kjem fram er at fleire unge går til nattverd.

Vi minnest Jostein Rudrud

◆ TEKST ODDVAR ALMENNING

Jostein Rudrud er død. Meldinga kom til oss først gjennom svigermor hans, Tordis Forland. Tordis og Håkon Forland var lærarar ved Nordfjord folkehøgskule. Eldste dottera deira, Oddrun, blei gift med Jostein i 1979, og bryllaupet stod på Vereide. Mange av lesarane vil hugse dei, og nokre kjende Håvard og Kjartan som blei fødde her. Jostein og Oddrun blei vigsla til misjonærar i 1982 og reiste til Bhutan i 1985, der dei var i to periodar til 1992.

Neste nummer av Kyrkjebladet har tema Misjon, så vi kjem tilbake til det dei var med på då. No tek vi med minneordet som stod i Vårt Land.

Jostein Rudrud til minne

Jostein Rudrud ble født i Gausdal i 1954. På Diakonjemmet møtte han Oddrun som han har delt livet med. De reiste i 1985 til Bhutan i tjeneste for Santalmisjonen, der de arbeidet til 1992. Han døde mandag 13. januar, etter å ha kjempet mot kreftsykdommen i et drøyt halvår.

Jostein hadde allsidige oppgaver ved de to misjonssykehuseiene Riserboo og Pema Gatshel i Øst-Bhutan. I tillegg til helsearbeidet fikk han den krevende oppgaven å lede prosessen med å overføre eierskapet av begge sykehuse fra misjonen til landets myndigheter. Det krevde både innsikt og ydmykhet. Jostein hadde begge deler og sørget for at det skjedde på en god måte. Sykehuseiene drives i dag godt av nasjonale helsemyndigheter.

Det var en liten flokk norske utsendingar i det vesle landet i Himalaya, og vi ble som familie for hverandre. Jostein betydde mye for oss og våre bhutanesiske og indiske venner. Vi sørger sammen med Oddrun, barna Håvard, Kjartan og Åshild, svigerbarn og barnebarn.

◆ PÅ VEGNE AV BHUTANFAMILIEN. ERIK BØHLER OG NILS M STURE

VEREIDE SOKN

Leiar i soknerådet: Elin Villung,
tlf 57 86 64 84 elin.villung@enivest.net
Kyrkjeterar: Benny Aasen, tlf 950 22 917

BREIM SOKN

Leiar i soknerådet:
Aksel Rygg, tlf. 57 86 75 62 / 412 20 458
as-rygg@online.no
Kyrkjeterar: Ingvild Reed. tlf 412 40 309

GIMMESTAD SOKN

Leiar i soknerådet:
Aase Ryssdal Sæther, tlf 57 86 50 51 /
911 07 329. a-ryss@online.no
Kyrkjeterar: Benny Asen, tlf 950 22 917.

HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Liv Øygard Solheim,
tlf. 57 86 96 59 / 958 61820.
liv-sol@online.no
Kyrkjeterar: Ola Jan Birkeland,
tlf. 57 86 98 32 / 975 91 747

Fung.sokneprest i Vereide og Gimmestad

Sigurd Vengen,
Tlf. 977 65 299. sigurd.vengen@gmail.com

Sokneprest i Breim og Hyen

Tore Myklebust,
Tlf. 456 01 260. tmbust@frisurf.no
Kontorstad: Prestebustaden i Breim.

Kyrkjeverje Kurt Djupvik

Kontor i Sandane kyrkje
Tlf. kontor: 57 86 56 16. Mobil: 902 06 828.
Fax 57 86 56 47. gkf@iventelo.net

Diakonimedarbeidar i Gloppen

Britt Randi Heggheim
Kontor i Sandane kyrkje
tlf: 908 47 592. bri-rh@online.no

Kantor

Anders Rinde, tlf. 57 86 71 44 / 997 20 238
anders.rinde@gmail.com
Vereide kyrkje, tlf. 57 86 93 06

Barne- og ungdomsarbeiar

Jofrid Aurlien, tlf 404 49 525
Kontorstad: Sandane kyrkje

Gravar/ kyrkjegardsarbeidar

Ivar Hjelle, tlf. 57 86 58 59 / 970 76 668

Kyrkjekontoret i Sandane kyrkje

Tlf. 57 86 56 16
Opningstid: Tysdag - onsdag - torsdag
Alle dagar kl. 10.00-14.00
Elles etter nærmare avtale

Vereide

27.10.13
MARIA TISTHAMAR HAVELAND
Gunnvor Tisthamar
Solveig Marie Tisthamar
Stig Arne Bugjerde
Marita Haveland
Jon Stomperudhaugen

01.12.13

LIV HEGRENES
Hilde Anette Hegrenes
Øystein Høyvik

Katrine Fjellestad Aske

Kjell Aske

Gunnar Fjellestad

08.12.13

LEANDER EIDE MYKLEBUST
Vegar Nilsen Myklebust
Eirin Myklebust
Mathilde Eide

Kim Kristen Eide

Hans Erik Eide

05.01.14

OLIVIA BAKKETUN NYGÅRD
Audhild Bogstad
Kristina Tomasdard
Kjetil Skeistrand Kjoberg
Irene T Kjoberg

12.01.14

KASPAR HELGHEIM-LANGLO
Anita Helgheim
Trond Opheim
Kurt Rune Bakketun
Jeanette Sommer Hagander
Erik Andre Holvik

Gimmestad

24.11.13

LEANDER UTHEIM
Karin Gandal
Kristin Takle
Grethe Almenning
Irene Bakketun
Astri Marie Rønneklev
Harald Buene

Jordfeste

Vereide

Sverre Løken 23.10.23 - 29.12.13
Rakel Myklebust 21.07.21 - 08.01.14
Elma Ødven 20.05.13 - 10.01.14
Eldfrid Vereide 12.02.20 - 21.01.14

Breim

03.11.2013
ISAK AALAND
Ellen Diana Aaland Skarstein
Lars Erik Aaland Skarstein
Svenn Aril Aaland
Wenke Aaland

EVA FLØLO GJEDREM

Irene Flølo
Jan Robin Aaland
Kristianne Flølo
Harry Solheim
Johanna Gjedrem

24.11.13
CHARLIE SKINLO-SHARP

Nina Skinlo
Monica Skinlo
Lena Skinlo-Denton
Kevin Skinlo-Denton

25.12.13
THERESE MADELÉN SKINLO

Grethe Anita Andersen
Rickard Tage Andersen
Renate Flølo, Hovden
Jannike Stensaker Kleppe
Charlotte Sjøteig
Christer Andersen
(Døypt i Halsa kirke, Meløy)

19.01.14

JOAR FØRDE
Kristian Gjengedal
Camilla Klakegg
Turid Førde
Øystein Ask
Kåre Førde

19.01.14

LIVE SOFIE STØYVA
Tanja Myklebust
Andreas Vårdal Myklebust
Leif Arne Sætre
Ståle Sandal

Hyen

Magne Rørvik 25.11.17 - 19.01.14

09. februar

6. s. i openberringstida Joh
6,63-69

16. februar

Såmannssøndag. Luk 8,4-15

23. februar

Kristi forklæringsdag. Matt 17,1-9

26. februar

Fastelavnssøndag. Joh 17,20-26

05.mars

Oskeonsdag Matt 6,1-6.16-18

09.mars

1. s. i fastetida. Matt 4,1-11

16.mars

2. s. i fastetida. Matt 15,21-28

23.mars

Maria bodskapsdag. Luk 1,26-38

26.mars

20.00 SANDANE

27.mars

16.00 GLOPPEN OM-SORGSS.

30.mars

3. s. i fastetida. Luk 11,14-28

03.april

4. s. i fastetida. Joh 11,45-53

13.april

Palmesøndag. Joh 12,12-24

Utgjeve av sokneråda i Vereide, Breim, Gimmestad og Hyen. Kjem ut minst 7 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.

Grafisk design: Snøggbakken
Trykk: Druka, Klaipeda

Kasserar:
Jostein Flølo, Breim sokn
Tlf. 57 86 81 72 / 909 46 703 / 941 92 515
Epost: jostein.flolo@enivest.net

Distribusjonsansvarleg:
Oddbjørn Almenning
Tlf. 94 27 89 52

11.00

GIMMESTAD

Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Tårnagenthelg. Takkoffer: Barnevakten

11.00

BREIM

Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: Fjordly ungdomssenter

17.00

SANDANE

Søndagssamling. Varm mat kl. 16.00

11.00

VEREIDE

Gudsteneste v/Asbjørn Gjengedal. Takkoffer: Det norske bibelselskap. Nattverd.

20.00

SANDANE

Opa kyrkje. Song og kveldsbøn kl. 20.45

11.00

BREIM

Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet. Nattverd.

11.00

SANDANE

Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Vereide kyrkjekor. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet. Årsmøte.

20.00

SANDANE

Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Skriftemål

11.00

HYEN

Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: KFUK- KFUM –Speidararbeid i Hyen. Tårnagenthelg – utdeling av bok til 9 åringane (3kl.)

20.00

SANDANE

Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: Laget - NKSS

11.00

BREIM

Gudsteneste v/Sigurd Vengen Takkoffer: Sogn og fjordane søndags-skulekrins. Nattverd.

11.00

VEREIDE

Gudsteneste v/Tore Myklebust. Vereide kyrkjekor. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeid. Nattverd.

20.00

SANDANE

Opa kyrkje Song og kveldsbøn kl. 20.45

16.00

GLOPPEN OM-SORGSS.

Nattverdsgudsteneste v/Sigurd Vengen

11.00

HESTENESØYRA

Gudsteneste v/Tore Myklebust Takkoffer: NMS-prosjektet

16.00

HERADSPLASSEN

Temagudsteneste Tore Myklebust mf Konfirmantane Tema 1814

19.00

SANDANE

Get Together Samling for ungdom

11.00

GIMMESTAD

Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Takkoffer: Kirkens Bymisjon

11.00

Bakanfor alt

Nokre av dei mest uthaldande vaffelseljarane: F.v: Morten Ommedal, Kristoffer Sårheim Ommedal, Bjørn André Røyrvik, Benedikte Holme og Matilde Aa Berge bak på stolen.

Speidarar hjelper jenter i Bangladesh

◆ TEKST OG FOTO: ANNE BERIT SELLE

Siste laurdagen før jul stilte stifinnarane i Hyen si speidargruppe opp utanfor Jokerbutikken i Hyen med vaffeljern og kaffi på termos. Det var meldt vind og regn, men speidarar kan jo ikkje avlysa pga. dårlig vær, så det vart ein liten utekafé utanfor butikken likevel! Dessutan vart vi velsigna med opphalds-vær dei tre timane vi stod der. Speidarane selde nysteikte vafler og kaffi, og så dansa dei Blime-dansen ein gong kvar time (3 gonger vart det), og ba om pengar på bøssene etter oppvisninga. Nokre gjekk også ein runde på dørene på Straumholmen med bøsser.

Bøssene hadde vi også med oss på fôrjulskaféen i samfunnshuset då julereet vart tent, så mange hyrarar fekk bidra med pengar til globalaksjonen. Vi selde også

speidarkalenderar og gav halve overskotet frå det til globalaksjonen også. Dette er KFUK-KFUM sin årlege innsamlingsaksjon, og i år går pengane til Bangladesh KFUK, som driv såkalla jentegrupper. Dette er eit undervisningsopplegg for jenter frå fattige familiar. Dei lærer om mathygiene og sjukdomsførebygging, lov og rett i samfunnet dei er ein del av, og dei får hjelp til å kunne fullføre skulegang og unngå barneekteskap. På den måten blir dei betre i stand til å unngå fattigdom og ta vare på seg sjølv og eigen familie når dei blir voksne, og slik får både jenter og gutter det betre!

Vi syntest det var fint å få bruke litt tid på hjelp til menneske som verkeleg treng det i fôrjulstida. Takk til Tone og Eldar for straum og ein stad å vere, og takk til alle som støtta med kjøp av kalenderar, vafler eller gav pengar på bøssene. Vi kunne sende 4699,- kroner til Globalaksjonen.